Ч. 40. Неділя 5 марта (20 лютого) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — До ситуациї на Угорщині. — Події в Росиї і російско-японьска війна.

На вчерашнім засіданю палати послів відповідали міністри Гартль, Біляндт-Райдт і Кляйн на ряд інтерпеляций, а відтак приступлено до дискусиї над пильним внесенем посла Шумаєра в справі вибору комісиї з 36 членів для розслідженя відносин у всіх ґарнізонових шпиталях в Австриї. Перший промавляв пос. Шумаєр і мотивував своє внесенє.

В комісиї буджетовій відповідав міністер попередним бесідникам і заявив, що міністерство просьвіти займає ся справою учителів при школах вправ і робить заходи, щоби учителї народні познакомили ся з методою лїченя гикавости. Єсть намірене удержавненє окружних інспекторів шкільних. Міністер др. Гартель обговорював відтак справу основаня рускої семінариї учительскої в Галичині і будову нових будинків на поміщенє семінарий у Львові, Сокали і Ґрацу, а наконець бажаня піднесені в справі руских шкіл вправ в семінариях у всхідній Галичині. — Посол Барвіньский підносив, що бракови учителів народних в Галичині могло би лиш то зарадити, коли би головні учителї семінарий і інспектори походили з учительских кругів, укваліфікованих до шкіл середних. Бесідник противив ся проєктови розширеня науки в семінариях до 5 лїт, бо 4 вистануть зовсїм, скоро семінариї не будуть переповнені, а дотеперішний матеріял буде обмежений. Бесідник помавляв за тим, щоби увагу учительок ручних робіт звернено на мотиви народні, а зі взгляду на велике число Русинів і Румунів на Буковині домагав ся основаня в Чернівцях утраквістичної семінариї і румуньскої школи вправ.

В комісиї прасовій ухвалено насамперед в засаді 25 голосами против 7, що посол не може бути одвічальним редактором а відтак ухвалено слїдуюче внесенє пос. Ґрабмаєра: Член Ради державної і сойму єсть виключений підчас сесиї зі становища одвічального редактора періодичної часописи.

Ситуация на Угорщині все ще не вияснила ся і дотеперішне положенє потреває мабуть ще кілька недїль. З Відня доносять, що Цісар покликав до себе лїберальних послів Годоші'го і Лянґа та члена палати панів Чакі'го. З Угорщини знов доносять, що бувший міністер Векерле одержить місию утвореня нового кабінету з услівєм переведеня слїдуючої проґрами: 1) Під взглядом войсковим — точне виконанє дотеперішних ухвал комітету девятьох; — 2) під взглядом економічним удержанє взаїмности митової Австро-Угорщини в якій небудь формі аж до часу, коли скінчать ся угоди торговельні, взглядно і на довший час. Тимчасом мають завести ся переговори обома правительствами, котрі мають старати ся о то, щоби оба парляменти ухвалили закони в справі управильненя економічних відносин.

Два вельми важні відзиви царя Николая II. появили ся один за другим: дня 3 с. м. **манїфест царя** до народу взиваючий, щоби всї ставали довкола его трону і помагали поборювати внутрішного ворога, а дня 4 с. м. **указ царя до міністра справ внутрішних Булиґіна в справі заведеня реформ в Росиї**. Нїчо може не характеризує так теперішне положенє в Росиї, як оба сї відзиви царя суперечні собі імайже противні собі в головній основі. Для порівнаня наведемо характеристичні слова з обох. В манїфесті каже цар: „Засліплені гордостию а повні злої волї проводирі ворохобничого руху кидають ся на сьвяту православну церков (доси о тім нїчого не було чувати — *Ред.*) і усьвячені законами основи російскої держави в тій думцї, що зірвавши природну звязь з минувшостию, знищать теперішний порядок державний і що на его місце прийде новий устрій краю на основах чужих нашій вітчинї“. Дальше взиває цар весь нарід до помочи в справі побореня вінішного ворога і здушеня розрухів в краю, а наконець повідомляє о своїх намірах стремлячих до відновленя духового житя народу, до збільшеня добробиту і уліпшеня устрою державного і молить Бога о силу для скріпленя самодер-

---

25)

Морскі розбишаки.

(З анґлїйского — Клєрка Русселя).

(Дальше).

— Галльоран! — скрикнув капітан. — Що я на те не прийшов! Очивидно знаю той остров, атже він лежить ледве о день дороги від тих скал, які я маю зміряти!

— Як то зложило ся! А як далеко ще звідси там?

— Близько сїмсот морских миль. Покажу вам остров на картї.

Забрав скоро заставу до пупшу із стола і розложив на нїм морску карту.

— Дивіть ся — тепер ми тут, а ось тут лежить Галльоран. Розбишаки не могли собі лїпшого місця вибрати. Остров незамешкалий, лежить на боцї від дороги кораблів, а крім того закривають его ще й скали, котрих положенє ще так мало означене, що кораблї далеко від них держать ся. Гарді! — крикнув крізь глипку на гору.

Офіцир поспішно збіг сходами на долину.

— Ось тут є остров, до котрого задумують розбишаки доплисти з баркою — сказав комендант, кладучи свій грубий палець на карту.

— Галльоран! — крикнув Гарді. — Майже на нашій дорозї! То називаю случаєм!

— Імовірно хотять драби загнати корабель на одну із раф, коли вже перенесуть золото на бриґантину — она має називати ся „Рівал“. — Больдок схрестив руки на грудях, опер ся о стіл і поглянув дуже поважно на офіцира. — Я справлю сейчас напрям бриґа на Галльоран — говорив дальше. — Маю надію, що будемо мати щастє і стрітимо там „Квін“.

— „Веллеслєй“ повільний корабель — відповів Гарді. — Коли розбишаки замітять, що лиш наближаємо ся, утечуть з золотом, а а ми хиба засвищемо за ними. Бо „Квін“ ми не здоженемо, хочби плили за нею і сто лїт.

— Та річ вимагає розваги і стратеґічної штуки — сказав Больдок, обертаючи свою велику голову поважно то до одного то до другого із слухачів. — Насамперед мусимо тих десятьох драбів зловити і відобрати їм добичу. То принесе нам честь і користь. Як то зробити, мушу ще надумати ся. Пане Гарді, іду з вами на поклад.

Молода панна відійшла до своєї каюти; капітан наклав повну люльку і оба мужчини вийшли також з каюти.

XVIII.

Земля.

Десять днів минуло, від коли розбишаки заволодїли кораблем. Було чудесне, сонїшне пополудне. По синїм небі пересували ся на на полудне білі як сніг облаки і виглядали мов острови в мори.

І на полудне плила також „Квін“ крізь безмежний простір океапу з надутими від легкого вітру вітрилами. Але она не була вже тим хорошим, легким кораблем, що колись був гордостию старого Бензона; була трохи розчіхрана і опущена. Око моряка було би на перший погляд пізнало, що она мусїла перебути тяжку бурю; конець передного машту був зломаний, а що она в наслїдок того не могла вже мати найвисших передних вітрил, то ледве ще подабала на колишню „Квін“.

Була пята година по полудни. Шаннон стояв при кермі; капітан Троллоп з дальновидом Бензона під пахою, зійшов з задного горішного покладу, пійшов кільканайцять кроків на перед корабля і задержав ся відтак, дивлячись на передний долішний кіш. Там на горі сидів Дік Кольдвель глядячи крізь малий дальновид помершого капітана за землею.

— Не видко ще нїчого? — крикнув Троллоп.

— Противно — відповів Кольдвель, обертаючись поволи і глядячи на долину. — Видко землю.

— Земля! — крикнув Троллоп до людий на кораблі.

— Де? — крикнуло сїм голосів нараз і всї кинули ся один поперед другого на перед корабля.

жавія. Отже в маніфесті виступає цар против тих, що домагають ся иньшого ладу, а в указі до міністра подає до відомости, що якраз хоче то робити, чого домагають ся ті, котрих маніфест називає засліпленими внутрішними ворогами. Цар каже іменно: *Бажанєм моїм єсть, щоби при спільній праці правительства і дозрілих сил суспільности осягнути здїйстненє моїх намірів*, змагаючих до добра народу і удержати ненарушимі границї российскі і порядок. *Я постановив отже покликувати від тепер при помочи Божій найдостойнїйших, маючих довірє народу і вибираних жителями мужів до участи в виготовлюваню і нарадах над законодайними проєктами.* Цар і в сїм указї кладе вагу на ненарушимість основних законів держави (самодержавія) і приказує міністрови скликати окрему конференцию для наради над способами здїйстненя его волї.

В телеґрамі з дня 1 марта доносить ґен. Куропаткін: Неприятель напав з лютостию на передну сторожу нашого відділу коло села Убенуцудза. В часї від півночи аж до 3 години рано відперли ми оба неприятельскі атаки, другий по борбі на баґнети. По третій стичцї на баґнети удало ся Японцям обсадити середне пасмо гір, а відтак наша передна сторожа мусїла уступити ся аж до найблизшого сусїдного пасма. (Крутанина сеї вісти єсть очевидна, передними сторожами прецї не здобуває ся цїлого пасма гір). О 9 год. вечером одержав я вість, що наш відділ коло села Кудава мусїв уступити ся зі своїх становищ. Того самого дня — як доносить ґен. Куропаткін — бомбардували Японцї з польних пушок гороби путилївский, новгородский і позициї Росиян коло Сандепу.

Новинки.

Львів, дня 4-го марта 1905.

— **Концерт „Львівского Бояна“.** В великій сали „Народного Дому“ відбуде ся дня 8-го н. ст. марта 1905 р. концерт „Львівского Бояна“, з котрого чистий дохід призначений на добродїйні цїли. Програма: 1. Ів. Білиновский: „Пісні весїльні“, виконає мішаний хор „Бояна“. 2. В. Рудник: „Не полини“, ексстет на сопран. альт, тенор, скрипку, челльо і фортепян, виконають пп. А. Крушельницка, О. Ясеницка, М. Волошин, О. Бережницкий, Б. Бережницкий і О. Прокипівна. 3. Ф. Колесса: „На щедрий вечір“, мужеский хор „Бояна“ a capella. 4. А. Дворжак: „Lento“, з квартету F dur, виконає смичковий кварзет. 5. М. Волошин: „Засни“, сопранове сольо з супроводом фортепяну, Виконає п-на А. Крушельницка, акомп. п-на О. Ясеницка. 6. П. Чайківский: „Andante“ з квартету оп. 11, виконає смичковий квартет. 7. М. Лисенко: „Колядки і щедрівки“, виконає мішаний хор „Льв. Бояна“. Супровід фортепяновий обияли пп. О. Ясеницка і Т. Шухевич. Діріґент проф. др. І. Копач. — Початок точно о 7 годині вечером. Цїни місць: Фотелї перворядні 1—100 по 2 К, другорядні 101—200 по 1 К 50 с., треторядні 201—320 по 1 К, вступ на салю 60 с., ґалерия 40 с. Білети можна набути від 2 с. м. у „Сокільскім Базарі“ (ул. Руска ч. 1), а в день концерту від год. пів до 6 вечером при касї.

— **Для кольонії вакацийних в Тухли.** Дня 1 цьвітня с. р. відбуде ся в салях рецепцийних Дирекциї зелїзниць державних у Львові равт тухляньский. Підчас равту відбуде ся концерт перворядних артистів. Комітет пань, як що року, приготовляє буфет, з котрого участники равту можуть користати безплатно. Білети вступу коштують 5 корон від особи. Дохід призначений для кольонії вакацийних в Тухли, котрі що року принимають понад 200 дїтий незаможної служби зелїзничої.

— **Книгарня наукового товариства ім. Шевченка** у Львові перенесла ся з дому товариства до нового льокалю в серединї міста, іменно при улици Театральній ч. 1 побіч торговлї паперу і образів Зайфарта і Дидиньского. Книгарня устроєна на европейский лад, а управляє нею досьвідний фаховець.

— **Пожар старого замку.** В Сухій, в західній Галичинї погорів в четвер старинний замок, сягаючий XIII столїтя, власність гр. Браницкої. Огонь вибух около години 10-ої рано в наслїдок хибної будови комина. Згорів перший і другий поверх. Уратовано бібліотеку і каплицю. Не обійшло ся також без нещастної пригоди. Іменно з висоти першого поверха упав з драбини Володислав Пицонь, кравець з Макова і тяжко потовк ся. Шкода обчислена на 300.000 корон.

— **Наслїдки необачности.** В Мурав коло Лїнцу прийшов робітник з камінеломів до гостинницї і поставив на печ два динамітові патрони, аби обтопити їх зі снїгу. Печ була за сильно розпалена, тому патрони вибухнули, розторощили печ, стїну і стелю, а всї шиби у вікнах потріскали. З людий на щасте нїхто не потерпів калїцтва нї смерти.

— **Братоубийство на смертній постели.** В селї Кереті, гунядскої столицї на Угорщинї, жило двох братів: Іван і Петро Чуґа. З початку жили з собою як братя, та перед кількома роками посварили ся за спадщину по батьку і почали процесувати ся. Від того часу смертельно ненавиділи ся; між тим процес продовжав ся без кінця, коштував безлїч гроша, а молодший брат Іван занедужав тяжко і не міг діждати ся рішеня суду. Єму здавало ся, що старший брат мусить конечно програти. Серед таких обставин стан недужого погіршив ся і сими днями розійшла ся чутка, що вже умирає. Коли зачув про те старший брат, Петро, відкинув гнїв із серця тай рішив піти до молодшого попращати ся з ним. Однако ледве переступив его поріг, загомонїв вистріл і Петро упав на землю без житя. То стрілив до него молодший брат, котрий ховав револьвер під подушкою і влучив его в само серце. Убийника не можна було навіть арештувати, бо лїкарі заявили, що сконає за кілька днїв.

— **Заздрістний муж.** Із Станиславова доносять: О годинї 11-ій перед полуднем стрілив в почтовім будинку зять грабаря Люкса, низший зелїзничний урядник до своєї жени, а відтак два рази до себе. Самоубийник конає, а жінка легко ранена. Возьний почтовий, що хотів відобрати оружие самоубийникови, також смертельно ранений в голову. Причиною наміреного убийства була заздрість мужа о жінку.

— **Самоубийство.** У власнім мешканю при ул. Мохнацкого ч. 28 у Львові відобрав собі не-

---

Кольдвель простягнув руку; у вказанім напрямі мусїла земля лежати вже дуже недалеко.

— Чи не взяв він хмари за землю? — відозвав ся Вестон. — Тій чорній кертици не вірю нїчого, чи він глядить крізь дальновид, чи взагалї в кождій иншій річи.

Скоро і звинно кинув ся тепер Генкі між линви. Кольдвель подав єму скло і тяжко як медвідь почав спускати ся на долину.

— Не видко де бриґантини? — крикнув Тролльоп по малій хвили.

Генкі стояв свобідно в коши, держав ся лївою рукою жерди і оглядав крізь дальновид море довкола.

— Не видко нїчого подібного до вітрила — відповів з гори. — Правда, всюди на овидї множество білих хмар, так що дійстно не можна знати, чи нема там де між ними якого вітрила.

Кольдвель як ропуха зіскочив з линвової драбинки на поклад.

— Славно, Тролльоп — сказав він. — Та земля то дійстно той остров, який ми глядаємо. Ви знаменитий моряк.

Тролльоп приложив руку до капелюха і підкрутив усьміхаючись вуса.

— Але з бриґантини нема й знаку — говорив дальше чорний. — Коли Сундерс вже не стоїть на якорі коло острова, то бою ся, що послїдна буря мусїла его кудись загнати з дороги. А може й розбив ся де.

— Побоювати ся такого нещастя було би трохи за вчасно — відповід Тролльоп. — Ми з покладу не бачимо ще навіть острова; чомуж маємо гадати, що Сундерса там нема?

Між тим зліз з коша на поклад і Генкі.

— Чудую ся вашій моряцкій спосібности, Тролльоп — сказав кладучи скло на горішну глипку, бо цїле товариство перейшло знов на горішний поклад — всьо годить ся на волосок.

Тролльоп подякував легко склонившись.

— Тепер недостає нам ще лиш Сундерса — сказав він. — Коли-б его не було — бо треба розважити всї можливости — тодї не полишає ся нам нїчого иншого, як перевести плян, о якім я вам вже говорив — під напором конечности, як казала малпа, коли з'їла на обід свій хвіст. Золото перенесе ся на остров; одна часть з нас лишить ся на вартї при нїм, а прочі виберуть ся великим човном в дорогу, аби підступом чи силою здобути який корабель, котрий би відтак заступив бриґантину. Жереб призначить задачу, яка кождому припаде.

— Я противний закопуваню золота — замітив Вестон — а також противлю ся, аби оно було стороження, всьо одно, ким.

— Скринї важать разом близько сорок сотнарів — відповів Тролльоп спокійно. — Гадаєте, Вестон, що вартуючі зможуть в часї неприсутности прочих побудувати таку тратву або судно, що удвигнуло би такий тягар?

— То нї — відповів запитаний. — Але моя пайка вже сама для себе єсть великим маєтком і я не хочу, аби хто инший мав єї під своєю опікою.

Кольдвель, опертий о поруче, усьміхнув ся на знак згоди; також всї прочі давали пізнати, що годять ся з Вестоном.

— Ба, любий друже — відповів Тролльоп спокійно — то ви хочете може на велике човно забрати золото, коли би не було бриґантини?

— Оно під тим тягаром занурилось би аж до краю — замітив Девенїр.

— Я вже виміряв — відповів Вестон — оно унесе дуже вигідно сорок сотнарів, коли їх добре розмістити.

— А що коли ми в дорозї стрітимо який корабель, що буде нас уважати за розбитків і схоче нам помогти? — спитав Кавендіш. — По вісїмнайцятьох скринях сейчас пізнає ся, що они містять, а коли ті люди стануть нас розпитувати, що тодї?

— Такі кораблї можна завчасу виминути — сказав Вестон.

— Припустїм, що велике човно унесе нас і золото, а також і океан буде для нас ласкавий і попадить нас — до якої пристани гадаєте панове тодї заплисти? — спитав Тролльоп.

— То ваша річ — відповів Вестон скоро. — Що до того ми всї безусловно полягаємо на вас.

— Але чому не маємо просто лишити ся на покладї тої барки, коли би не було бриґантини? — відозвав ся Шаннон від керми.

— На покладї барки? — повторив Девенїр здвигаючи плечима. — А коли подорожні і моряки дістали ся тимчасом на инші кораблї і рознесуть вість о нашім нападї по цїлім сьвітї? Що було би з нами, коли би найдено „Квін“ і нас на нїй?

— Менї здаєть ся, що найлїпше буде, коли ощадимо собі поки-що всїх непотрібних здогадів і заждемо, аж доплиьемо до острова — сказав Кавендіш — тодї покаже ся, чи Сундерс єсть там, чи его нема.

Рада була добра і єї послухано, але то не перешкаджало, що всї безнастанно пильно глядїли перед себе на море. Вже день перед тим витягнено при помочи моряків Віллїяма і Гаррі'ого оба якори на поклад, аби кождої хвилї можна спинити їзду корабля, бо з карти видко було, що в тій околици лежало кілька небезпечних скал і раф, котрих положенє і величина не були ще добре означені.

Вкінци показав ся остров, так що можна було бачити его із покладу; з віддаленя яких чотирнайцятьох морских миль, представляв ся він крізь дальновид, як плоский, дві милї довгий кусень землї, окружений як вінцем білою піною розбиваючих ся о скали филь і всюди порослий зеленим лїсом.

редвчера по полудни жите вистрілом з револьвера в груди 38-літний Роман Логиньский, офіцыял рахунковий ц. к. Намістництва. Причиною самоубийства був сильний нервовий розстрій.

— **Російскі дезертири на Буковині.** Буковиньске правительство краєве розіслало до всіх підчинених старость і черновецкого маґістрату обіжник, в котрім поручає їм вплывати на російских дезертирів, щоби опустили границі краю добровільно до 6 тижднів, инакше будуть видалені примусово. Число російских дезертирів на Буковині зросло після урядових інформаций до 1024, з котрих 704 проживає в столици краю. Свій розпорядок мотивує краєве правительство тим, що велика часть дезертирів живе без роботи і становить тягар населеня; впрочім запотребоване праці на Буковині таке мале, що присутність дезертирів значно погіршує заробкові условя краєвого населеня. Головною причиною видалюваня російских дезертирів єсть однако те, що у богатьох їх них сконстатовано єгипетске запалене очий (трахому), яка при гуртовім мешканю недужих, може ще розширити нову пошесть в краю.

— **Померли:** В Шмиткові коло Сокаля дня 24 лютого Юлія Мосевич, мати місцевого пароха, в 92-ім році житя; — дня 24 лютого в Шибалині, в домі о. Н. Садовского, Клементина з Могильницких Кисілевска, вдова по сьвященику.

Господарство, промисл торговля.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 3 марта. Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·65 до 8·80; жито 6·60 до 6·75; овес 7·30 до 7·60; ячмінь пашний 6·50 до 6·75; ячмінь броварний 7·10 до 7·75; ріпак 11·— до 11·25; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·75 до 10·—; вика 8·50 до 10·—; бобик 7·50 до 8·—; гречка 7·80 до 8·—; кукурудза нова 8·50 до 8·75; хміль за 56 кільо 200·— до 210·—; конюшина червона 55·— до 80·—; конюшина біла 45·— до 68·—; конюшина шведска 65·— до 80·—; тимотка 25·— до 30·—.

Телеґрами.

Будапешт 4 марта. В неділю прийме Цісар на авдиенциї ґр. Дезидера Банфі'го, Ферд. Зічі'го і Макса Фалька.

Петербург 4 марта. Під проводом царя відбуде ся нарада ґен. Сахарова, Драґомірова і Роопа в цїли розслїдженя події межи Куропаткіном а Ґріппенберґом і обговореня загальної ситуациї на поли війни.

Петербург 4 марта. Часописи витають указ царя з радостию яко перший крок до сповненя горячих бажань народу і висказують надію, що вість о постанові царя викличе успокоєнє заворушених умів і закінчить розрухи в цілій державі.

Шахетун 4 марта. (Петерб. Аґ. тел.) На лївім крилї вела ся борба через цїлу ніч. Від рана лютить ся борба з японьскою кольонною, котра обходить російску армію на правім крилї коло Шалїньпу (над рікою Пу, на яких 20 кільометрів в простій лїнії на захід від Мукдена. — *Ред.)*. Борба розвиває ся вздовж цілого фронту і прибирає що раз більше характер рішаючої битви.

Шахетун 4 марта. (Петерб. Аґ. тел.) На правім крилї *Японці* пустили ся наперед і завела ся завзята борба. Чотири японьскі дивізиї дійшли аж до місцевости Шалїнпу положеної на 18 км. на захід від Мукдена, але їх сперли (?) вислані против них відділи.

Токіо 4 марта. Огонь японьскої артилєриї на головні позициї російскі треває дальше; притім послугують ся *Японці* тяжкими пушками артилєриї. Богато російских позиций єсть так сильно укріплених, що потреба уживати способу облогового як в кріпостній війні, щоби здобути ті позициї. З головної кватири доносять: Неприятель, як здає ся, стягає поміч против нашої военної сили коло Сінтїн. Відділи наші коло Бинсіку здобули позициї неприятельскі на вижині коло Каутулїн (Ґутулїн) і Чанкону, дві милї (анґл.) на всхід від Тунчаошан. В напрямі ріки Ша виконали Росияни нічний атак на фронті, котрий однак відперто. На правім березі ріки Гун неприятель викопав сильний атак на Ченцяну, але єго зовсім відперто. Ми виперли неприятеля з Чантан і Сунфантаі.

Льондон 4 марта. Кореспондент бюра Райтера при армії ґен. Оку доносить з Фучансану під датою 2 с. м.: *Японці* заняли по завзятій борбі на баґнети мимо переважаючої сили неприятеля шанці коло Апатаї. Страти Японців в тім дни виносили 2000 людий. Страти Росиян були ще більші. Канонада вздовж зелїзниці тревае дальше. Настала велика заметіль снїгова.

Тифліс 4 марта. Тимчасовим ґен.-ґубернатором міста і ґубернії Баку, де заведено военний стан, іменований ґен. ад'ютант кн. Амілагосе.

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·05 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята).

Відходить зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

Але де була бриґантина?

То питанє придавлювало радість, яка заволоділа девятьма мужчинами на вид острова.

З западаючою ночию втихомирив ся вітер, але ні один з товариства не гадав о тім, аби піти під поклад і спочити. Всї радили і розважали, спорили і сварили ся і все таки не дійшли до ніякого вислїду. Було їх за богато; кождий обставав при своїм, кождий знав, що єго товариші то самі злодії, мантії, ба й ще щось гіршого. Так зійшло сонце, що принесло знов легкий вітер.

— Той драб Сундерс вивів нас в поле! — крикнув Вестон, тупаючи гнївно ногами.

Тролльоп глядів понуро на остров; на єго лици відбивало ся розчароване і безрадність.

— Я надіяв ся на певно, що єго тут застанемо — сказав. — І після всяких обчислень і сподівань повинен би він тепер тут бути. „Рівальˮ дуже добре судно, а Сундерс єсть що найменше так добрий моряк, як я. Нехай буде як хоче — одно певне, що єго тут нема і з тим мусимо числити ся. Тут лежить остров Галльоран; мої погляди про те, що маємо тепер робити, кождому звістні.

— Скажіть ще раз — відозвав ся Девенїр.

— Даю бриґантині ще тиждень часу; цїлий той час будемо плавати в тій околици сюди й туди, держачи все на оці остров. Коли „Рівальˮ не появить ся за той тиждень, станемо на якорі під самим островом, перенесемо золото на берег і виберемо жеребом тих, котрі мають пустити ся великим човном на море, аби здобути який корабель.

— А що буде — замітив поволи Кольдвель — коли бриґантина припливе в часі неприсутности великого човна? Хто перешкодить тоді полишеним вартівникам золота утечи з цілою добичию?

— Ба, чоловіче, трохи довірия мусить чей бути, хоч би й між нами — відповів насьміщливо Тролльоп — впрочім як взагалї полагодити ту справу?

— Коли ми вже на то прийшли, джентельмени — відозвав ся Вестон — то я заявляю отсе цїлком отверто, що не маю ні дрібки довірия, ні до одного з нас, а найменше до себе самого.

На ті слова одні засьміяли ся, другі здвигнули плечима. Марко Девенїр сїв на раму горішної глишки і глядів на остров.

— А не могли би ми підплисти як можна найблизше і відтак переїхати ся човном на остров, аби трохи познакомити ся з місцевостию? — сказав обертаючись до Тролльопа.

— Чому ні? — відповів той. — Та гадка подобаєсь менї.

— Поволи, не спішіть ся — відозвав ся Шаннон, що сидїв на покладі і курив люльку. — А хто лишить ся тодї тут на кораблі? Мене ніхто не всилує, аби я сїв до човна, хиба що всї поїдемо.

— Добре — сказав Девенїр — їдьмо всї.

— А хто буде стерегти корабля?

— Оба моряки.

— Що? При всїх розпущених вітрилах? — глумив ся Шаннон.

— Тролльоп умисне обох їх задержав на кораблі — замітив Кольдвель. — Они мали стерегти корабля, як ми будемо на острові.

— Так — сказав Тролльоп — але перед тим мусять бути звинені всї вітрила і позимані вершкові жерди.

(Дальше буде).

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсї, не числячи нїякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнїйшими услівями і удїляє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цїнні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і удїляє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).